

24.10.2017

PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

komission julkilausuman johdosta

työjärjestyksen 123 artiklan 2 kohdan mukaisesti

seksuaalisen häirinnän ja hyväksikäytön torjumisesta EU:ssa
(2017/2897(RSP))

**Malin Björk, Marina Albiol Guzmán, Patrick Le Hyaric, Josu Juaristi
Abaunz, Marie-Christine Vergiat, Marie-Pierre Vieu, Ángela Vallina,
Kateřina Konečná, Jiří Maštálka, Stelios Kouloglou, Paloma López
Bermejo, Lola Sánchez Caldentey, Tania González Peñas, Estefanía
Torres Martínez, Xabier Benito Ziluaga, Miguel Urbán Crespo, Eleonora
Forenza, Sabine Lösing, Stefan Eck, Martina Anderson, Lynn Boylan,
Matt Carthy, Liadh Ní Riada, Neoklis Sylikiotis**
GUE/NGL-ryhmän puolesta

Euroopan parlamentin päätöslauselma seksuaalisen häirinnän ja hyväksikäytön torjumisesta EU:ssa (2017/2897(RSP))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan ehkäisemisestä ja torjumisesta tehdyn Euroopan neuvoston yleissopimuksen, joka avattiin allekirjoitettavaksi 11. toukokuuta 2011 Istanbulissa Turkissa, jäljempänä 'Istanbulin sopimus',
- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 2 ja 3 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 8 artiklan, 19 artiklan 157 artiklan, 216 artiklan sekä 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 21, 23, 24, 25 ja 26 artiklan,
- ottaa huomioon neljännessä naisten maailmankonferenssissa 15. syyskuuta 1995 hyväksytyt Pekingin julistuksen ja toimintaohjelman sekä YK:n erityisistunnoissa Peking +5 (2000), Peking +10 (2005), Peking +15 (2010) ja Peking +20 (2015) hyväksytyt asiakirjat, joissa arvioidaan konferenssien tuloksia ja kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan yleissopimuksen ja sen valinnaisen pöytäkirjan,
- ottaa huomioon 20. syyskuuta 2001 antamansa päätöslauselman työpaikoilla tapahtuvasta häirinnästä¹, 26. marraskuuta 2009 antamansa päätöslauselman naisiin kohdistuvan väkivallan poistamisesta², 5. huhtikuuta 2011 antamansa päätöslauselman naisiin kohdistuvan väkivallan torjumista koskevan EU:n politiikan painopistealueista ja yleispiirteistä³, 15. joulukuuta 2011 antamansa päätöslauselman EU:n työterveys- ja työturvallisuusstrategian 2007–2012 väliarvioinnista⁴, 25. helmikuuta 2014 antamansa päätöslauselman suosituksista komissiolle naisiin kohdistuvan väkivallan torjunnasta⁵, 24. marraskuuta 2016 antamansa päätöslauselman EU:n liittymisestä naisiin kohdistuvan väkivallan ehkäisemisestä ja torjumisesta tehtyyn Istanbulin yleissopimukseen⁶ ja 12. syyskuuta 2017 antamansa päätöslauselman ehdotuksesta neuvoston päätökseksi naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan ehkäisemistä ja torjumista koskevan Euroopan neuvoston yleissopimuksen tekemisestä Euroopan unionin osalta⁷,

¹ EYVL C 77 E, 28.3.2002, s. 138.

² EUVL C 285 E, 21.10.2010, s. 53.

³ EUVL C 296 E, 2.10.2012, s. 26.

⁴ EUVL C 168 E, 14.6.2013, s. 102.

⁵ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0126.

⁶ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0451.

⁷ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0329.

- ottaa huomioon 3. joulukuuta 2015 annetun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”Strateginen toimintaohjelma sukupuolten tasa-arvon edistämiseksi vuosina 2016–2019” (SWD(2015)0278),
 - ottaa huomioon Viron, Bulgarian ja Itävallan 19. heinäkuuta 2017 antaman EU:n puheenjohtajatroikan julkilausuman naisten ja miesten tasa-arvosta,
 - ottaa huomioon 25. lokakuuta 2012 annetun direktiivin 2012/29/EU rikoksen uhrien oikeuksia, tukea ja suojelua koskevista vähimmäisvaatimuksista sekä neuvoston puitepäätöksen 2001/220/YOS korvaamisesta¹,
 - ottaa huomioon eurooppalaisesta suojelumääräyksestä 13. joulukuuta 2011 annetun direktiivin 2011/99/EU² sekä yksityisoikeuden alalla määrättyjen suojelutoimenpiteiden vastavuoroisesta tunnustamisesta 12. kesäkuuta 2013 annetun asetuksen (EU) N:o 606/2013³,
 - ottaa huomioon neuvoston direktiivin 2006/54/EY miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa⁴ ja neuvoston direktiivin 2004/113/EY miesten ja naisten yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta tavaroiden ja palveluiden saatavuuden ja tarjonnan alalla⁵, joissa määritellään ja tuomitaan häirintä ja sukupuolinen häirintä,
 - ottaa huomioon 14. maaliskuuta 2017 antamansa päätöslauselman naisten ja miesten tasa-arvosta Euroopan unionissa vuosina 2014–2015⁶ ja 10. maaliskuuta 2015 antamansa päätöslauselman naisten ja miesten tasa-arvon edistymisestä Euroopan unionissa vuonna 2013⁷,
 - ottaa huomioon henkilöstösääntöjen 12 a artiklan,
 - ottaa huomioon 26. huhtikuuta 2006 tehdyn komission päätöksen ihmisarvon suojelusta ja psykologisen häirinnän ja seksuaalisen häirinnän estämistä koskevasta komission politiikasta,
 - ottaa huomioon Euroopan parlamentin jäsenille laaditun oppaan ”Nollatoleranssi työpaikkakiusaamiselle” sekä parlamentin hallinnon toimintasuunnitelman tässä ensisijaisen tärkeässä asiassa,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 123 artiklan 2 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että sukupuolten tasa-arvo on yksi EU:n perusarvoista; ottaa huomioon, että yhdenvertaisen kohtelun ja syrjimättömyyden oikeus on Euroopan unionin perussopimuksissa ja perusoikeuskirjassa vaalittu perusoikeus ja sitä olisi noudatettava

¹ EUVL L 315, 14.11.2012, s. 57.

² EUVL L 338, 21.12.2011, s. 2.

³ EUVL L 181, 29.6.2013, s. 4.

⁴ EUVL L 204, 26.7.2006, s. 23.

⁵ EUVL L 373, 21.12.2004, s. 37.

⁶ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0073.

⁷ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0050.

kaikilta osin, edistettävä ja sovellettava lainsäädännössä, käytännössä, oikeuskäytännössä ja päivittäisessä elämässä;

- B. ottaa huomioon, että vuoden 2017 tasa-arvoindeksin mukaan kaikki jäsenvaltiot eivät ole läheskään saavuttaneet naisten ja miesten välistä tasa-arvoa, ja edistyminen on hidasta; toteaa, että sukupuoleen perustuva väkivalta on naisten ja miesten välisen eriarvoisuuden syy ja myös sen seuraus;
- C. toteaa, että seksuaalisella häirinnällä tarkoitetaan sukupuolisesti värittyä käytöstä, jollaista sen kohteeksi joutunut henkilö ei halua ja jolla pyritään tai joka johtaa tämän henkilön ihmisarvon loukkaamiseen tai painostavan, vihamielisen, loukkaavan tai kiusallisen tunnelman luomiseen; toteaa, että seksuaalista häirintää on käsiteltävä sukupuoleen perustuvana syrjintänä; katsoo, että seksuaalinen häirintä voi olla yksi teko tai jatkuvaa käyttäytymistä;
- D. ottaa huomioon, että Euroopan unionissa naiset eivät ole tasaveroisesti suojattuja miesten väkivallalta, seksuaaliselta häirinnältä ja hyväksikäytöltä, koska jäsenvaltioiden politiikat ja lainsäädäntö poikkeavat toisistaan; ottaa huomioon, että oikeusjärjestelmät eivät tue naisia riittävästi;
- E. ottaa huomioon, että seksuaalinen väkivalta ja häirintä työpaikalla ovat terveys- ja turvallisuuskysymyksiä, joten niitä olisi käsiteltävä sellaisina ja estettävä;
- F. katsoo, että seksuaalista väkivaltaa ja häirintää ei voida poistaa millään yksittäisellä toimella, mutta tapausten määrää ja niiden seurauksia voidaan vähentää merkittävästi yhdistämällä infrastruktuuriin liittyviä, oikeudellisia sekä täytäntöönpanoon, koulutukseen, terveydenhuoltoon ja muihin palveluihin liittyviä toimia;
- G. ottaa huomioon, että Euroopan unionin perusoikeusviraston maaliskuussa 2014 julkaisema raportti ”Naisiin kohdistuva väkivalta: EU:n laajuinen kyselytutkimus” osoittaa, että yksi nainen kymmenestä on joutunut seksuaalisen häirinnän tai vainon (stalking) kohteeksi uuden teknologian kautta ja että 75 prosenttia korkeassa päättäjän asemassa olevista naisista on joutunut sietämään seksuaalista häirintää, mikä osoittaa, ettei yksikään nainen tai tyttö ole iästä ja asemasta riippumatta turvassa sukupuoleen perustuvalla väkivallalla;
- H. ottaa huomioon, että pääasiassa miesten naisiin kohdistama seksuaalinen häirintä ja hyväksikäyttö on rakenteellinen ja laajalle levinnyt ongelma kaikkialla Euroopassa ja maailmassa ja ilmiö, joka vaikuttaa uhreihin ja tekijöihin riippumatta heidän iästään, koulutuksestaan, tuloistaan tai sosiaalisesta asemastaan ja joka johtuu vallan jakautumisesta eriarvoisesti naisille ja miehille yhteiskunnassamme;
- I. ottaa huomioon, että naisiin kohdistuvaa väkivaltaa, myös seksuaalista häirintää ja seksuaalista hyväksikäyttöä, siedetään liian helposti; katsoo, että se on todellisuudessa perusoikeuksien rakenteellinen loukkaus ja vakava rikos, josta on rangaistava; katsoo, että rankaisematta jättäminen on lopetettava niin, että varmistetaan tekijöiden syytteeseen asettaminen ja että väkivallasta selvinneet naiset ja tytöt saavat asianmukaista tukea ja tunnustusta oikeusjärjestelmältä, jotta väkivallan uhreiksi joutuneiden hiljaisuuden ja yksinäisyyden noidankehä voidaan rikkoa;

- J. katsoo, että sukupuoleen perustuvan väkivallan tekijä on usein uhrin jo tuntema henkilö, josta hän on monissa tapauksissa riippuvainen, ja siksi väkivallasta ilmoittaminen pelottaa vieläkin enemmän;
- K. katsoo, että maailmanlaajuisesti verkossa ja sen ulkopuolella sekä julkisessa elämässä että yksityiselämässä esiintyvät sukupuolistereotyytiat ja seksismi, seksistinen vihapuhe mukaan lukien, ovat yksi kaikenlaisen naisiin kohdistuvan väkivallan perussyistä;
- L. toteaa, että kaikki EU:n jäsenvaltiot ovat allekirjoittaneet Istanbulin sopimuksen, mutta vain 15 on ratifioinut sen; ottaa huomioon, että EU:n liittyminen Istanbulin sopimukseen ei vapauta jäsenvaltioita sen ratifioinnista kansallisella tasolla;
- M. ottaa huomioon, että Istanbulin yleissopimuksen 40 artiklassa vaaditaan, että osapuolet toteuttavat tarvittavat lainsäädäntö- tai muut toimet varmistaakseen, että kaikista sellaisen ei-toivotun sanallisen, sanattoman tai ruumiillisen seksuaalisen käyttäytymisen muodoista, jonka tarkoituksena tai vaikutuksena on henkilön ihmisarvon loukkaaminen, voidaan määrätä rikosoikeudellinen tai muu oikeudellinen seuraamus, erityisesti, jos tämä käyttäytyminen luo uhkaavan, vihamielisen, halventavan, nöyryyttävän tai loukkaavan ilmapiirin;
- N. ottaa huomioon, että väkivalta ja seksuaalinen häirintä julkisilla paikoilla on yleistä koko Euroopan unionissa;
- O. toteaa, että poliittisessa elämässä väkivalta ja häirintä kohdistuu suhteettomasti naisiin heidän sukupuolensa takia;
- P. toteaa, että tällainen väkivalta loukkaa ihmisoikeuksia ja perusvapauksia, mukaan lukien velvollisuus taata, että naiset voivat osallistua vapaasti edustukselliseen politiikkaan; toteaa, että nämä vapaudet on vahvistettu kansainvälisissä sopimuksissa, kuten kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevassa kansainvälisessä yleissopimuksessa, kaikkinaisten naisten syrjinnän poistamista koskevassa yleissopimuksessa, Pekingin toimintaohjelmassa ja kestävän kehityksen tavoitteissa;
- Q. toteaa, että parlamenttienvälisen liiton (IPU) tutkimuksessa todettiin, että poliittiseen elämään osallistuvien naisten joukossa eri puolilla maailmaa, mukaan lukien 15:ssä Euroopan maassa, 81,8 prosenttia vastaajista kaikissa maissa ja kaikilla alueilla kokee henkistä väkivaltaa ja 65,5 prosentille oli tehty moneen otteeseen tai usein nöyryyttäviä seksistisiä kommentteja heidän edustajakautensa aikana;
- R. ottaa huomioon, että sukupuolinen häirintä on määritelty Euroopan unionin henkilöstösääntöjen 12 a artiklassa;
- S. toteaa, että useimmat kansalliset parlamentit EU:ssa eivät ole vielä toteuttaneet aktiivisia toimenpiteitä torjuakseen työpaikalla ilmenevää seksuaalista häirintää ja seksuaalista hyväksikäyttöä; toteaa perustaneensa erityisen neuvoa-antavan komitean, joka käsittelee valtuutettujen avustajien ja parlamentin jäsenten välisiä häirintää koskevia valituksia, kun taas työpaikalla ilmenevää häirintää ja sen ehkäisemistä käsittelevä neuvoa-antava komitea käsittelee muita virallisia menettelyjä, jotka koskevat parlamentin hallinnon henkilöstöä ja poliittisia ryhmiä;

Nollatoleranssi seksuaaliseen häirintään ja seksuaaliseen hyväksikäyttöön EU:ssa

1. tuomitsee kaikenlaisen naisiin kohdistuvan väkivallan ja pitää valitettavana, että naiset ja tytöt joutuvat usein kokemaan seksuaalista häirintää ja seksuaalista hyväksikäyttöä, mikä merkitsee heidän ihmisoikeuksiensa ja ihmisarvonsa räikeää loukkaamista;
2. tukee voimakkaasti kaikkia naisia ja tyttöjä, jotka ovat osallistuneet #MeToo-kampanjaan, erityisesti niitä, jotka ovat paljastaneet tekijöitä;
3. kehottaa jälleen komissiota esittämään kattavan EU:n strategian kaikenlaisen sukupuoliperusteisen väkivallan torjumiseksi, mukaan lukien seksuaalinen häirintä ja naisiin ja tyttöihin kohdistuva seksuaalinen hyväksikäyttö;
4. kehottaa perustamaan rikosoikeudellisen välineen sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa koskevan direktiivin muodossa, seksuaalinen häirintä ja seksuaalinen hyväksikäyttö mukaan lukien, ja ottamaan käyttöön ”kuusi keinoa” naisiin kohdistuvan seksuaalisen häirinnän ja seksuaalisen hyväksikäytön torjumiseksi (toimenpiteet, ennaltaehkäisy, suojelu, syytteenpano, tuen tarjoaminen ja kumppanuus); korostaa, että jäsenvaltioiden on varmistettava, että rikoksen tekijöitä rangaistaan rikoksen vakavuuden mukaan, niiden on osoitettava asianmukaista huolellisuutta ja huolehdittava sukupuoleen perustuvan väkivallan kaikkien muotojen kirjaamisesta ja tutkinnasta, mukaan lukien seksuaaliseen häirintään liittyvät rikokset, julkisen syytteenpanon toteuttamiseksi, ja laadittava suunnitelmia erityisten tutkintamenettelyjen kehittämiseksi poliisille ja terveysalan ammattilaisille, jotta voidaan hankkia todisteita seksuaalisesta häirinnästä ja seksuaalisesta hyväksikäytöstä;
5. muistuttaa, että seksuaalinen häirintä voi ilmetä eri tavoin (fyysinen, verbaalinen, kirjallinen tai muunlainen häirintä) ja että siinä voi olla mukana vastakkaista ja samaa sukupuolta olevia ihmisiä; toteaa, että seksuaalisena häirintänä voidaan pitää hyvin erityyppistä toimintaa, kuten lupaukset kaikenlaisista palkkioista (esimerkiksi suotuista urakehityksistä) vastineeksi seksuaalisista palveluista tai kostotoimilla uhkailu, jos tällaisista pyynnöistä kieltäydytään, toistuvat karkeat huomautukset, kaksimieliset ehdotukset tai luonteeltaan seksuaaliset vihjailut, karkea ja säädytön kielenkäyttö tai elekieli, työntekijän ulkonäköä koskevat toistuvat ja liioitellut kohteliaisuudet, fyysinen kontakti, koskettelu, nipistely, tarkoitukselliset suudelmat, joita vastaanottaja ei halua, tirkistely tai ekshibitionismi ja pornografisen aineiston käyttö;
6. kehottaa jäsenvaltioita kriminalisoimaan seksuaalisen häirinnän ja seksuaalisen hyväksikäytön kaikki ilmenemismuodot ja sitoutumaan täysin sen varmistamiseen, että ne kitketään tehokkaasti; toteaa, että tähän kuuluu muun muassa seuraavaa: julkisissa tiloissa, poliittisessa toiminnassa ja työpaikoilla ilmenevän seksuaalisen häirinnän kriminalisointi, seksuaalisen häirinnän ja kiusaamisen uhrien oikeuksia koskevien valistuskampanjoiden toteuttaminen, poliisien ja rikosoikeusjärjestelmän jäsenten kouluttaminen uhrien oikeuksien suhteen, tiukan protokollan noudattaminen tuettaessa uhreja ja tutkittaessa seksuaalisen häirinnän ja kiusaamisen tapauksia sekä ilmaisen oikeudellisen neuvonnan ja tuen tarjoaminen uhreille, jotka vievät asian tuomioistuimeen;
7. kehottaa komissiota edistämään aktiivisesti asenteiden ja käyttäytymisen muutosta, torjumaan seksismiä ja stereotyyppisiä sukupuolirooleja myös edistämällä

sukupuolineutraalia kieltä sekä pyrkimällä yhteisillä ponnisteluilla tarttumaan median ja mainonnan keskeiseen osaan tässä asiassa ja kannustamalla kaikkia, myös miehiä ja poikia, osallistumaan aktiivisesti kaikenlaisen väkivallan ehkäisemiseen;

8. kehottaa jäsenvaltioita sisällyttämään koulutusjärjestelmäänsä pakollisena aiheena valistuksen seksuaalisesta itsemääräämisoikeudesta ja seksuaalisesta häirinnästä;
9. kehottaa komissiota panostamaan tiedotusvälineiden kanssa käynnistettävään vuoropuheluun niiden vastuusta välittää puolueetonta tietoa julkisissa tiloissa, töissä ja muualla ilmenevästä seksuaalisesta väkivallasta ja häirinnästä ja kannustamaan niitä siihen, että valistuskampanjat ja naisiin kohdistuvaa väkivaltaa torjuvan kansalaisyhteiskunnan työ tuodaan näkyvästi esille;
10. kehottaa jäsenvaltioita panemaan täytäntöön nykyiset tätä asiaa koskevat voimassa olevat EU:n direktiivit, erityisesti direktiivin 2006/54/EY miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa ja direktiivin 2004/113/EY miesten ja naisten yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta tavaroiden ja palveluiden saatavuuden ja tarjonnan alalla, joissa määritellään ja tuomitaan häirintä ja sukupuolinen häirintä, myöntämään riittävästi taloudellisia ja henkilöstöresursseja väkivallan, seksuaalisen häirinnän ja seksuaalisen hyväksikäytön ehkäisemiseen ja torjumiseen, naisten ja tyttöjen vaikutusmahdollisuuksien lisäämiseen sekä uhrien suojeluun ja siihen, että he voivat saada korvauksia;
11. kehottaa jäsenvaltioita panemaan kaikilta osin täytäntöön eurooppalaisesta suojelumääräyksestä annetun direktiivin 2011/99/EU, yksityisoikeuden alalla määrättyjen suojelutoimenpiteiden vastavuoroisesta tunnustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 606/2013 ja uhrien suojelemisesta annetun direktiivin 2012/29/EU; kehottaa komissiota antamaan täytäntöönpanokertomuksen, jonka olisi pitänyt valmistua jo 1. tammikuuta 2016;
12. kehottaa komissiota tarkistamaan voimassa olevaa EU:n puitepäätöstä rasismin ja muukalaisvihan tiettyjen muotojen ja ilmaisujen torjumisesta rikosoikeudellisin keinoin niin, että siihen sisällytetään seksismi sekä seksuaaliseen suuntautumiseen, sukupuoli-identiteettiin ja sukupuoliominaisuuksiin perustuvat viharikokset ja vihaan yllyttäminen;
13. kehottaa komissiota parantamaan vertailukelpoisten ja eriytettyjen tietojen keruuta sukupuoleen perustuvasta väkivallasta EU:n tasolla;

Seksuaalinen häirintä parlamenteissa ja Euroopan parlamentissa

14. kehottaa jäsenvaltioita tutkimaan seksuaalisen häirinnän ja hyväksikäytön tilannetta, ryhtymään aktiivisiin toimenpiteisiin niiden torjumiseksi omissa kansallisissa parlamenteissaan ja panemaan asianmukaisesti täytäntöön työpaikalla kunnioituksen ja arvokkuuden toimintaperiaatteet vaaleilla valituille jäsenille ja henkilöstölle; edellyttää, että kyseisen toimintaperiaatteen soveltamista seurataan;
15. kehottaa jäsenvaltioita antamaan suojelevaa tukea julkisuuteen tuleville parlamentaarikoille, etenkin niille, jotka ovat joutuneet seksuaalisen hyväksikäytön uhreiksi tai joita on uhkailtu sukupuoleen perustuvalla väkivallalla, mukaan lukien

verkossa ilmenneet tapaukset;

16. edellyttää, että muodostetaan riippumattomien asiantuntijoiden komitea, jonka tehtävänä on tutkia seksuaalisen häirinnän ja seksuaalisen hyväksikäytön ilmenemistä Euroopan parlamentissa;
17. vaatii parlamenttia tunnustamaan seksuaalisen häirinnän ja seksuaalisen hyväksikäytön toimielimessä rikoksiksi tapauksissa, joissa uhri ei ole suostunut tekoon, jotta varmistetaan, että tällaisista rikoksista nostetaan automaattisesti syyte;
18. kehottaa parlamenttia tarkistamaan ja tehostamaan valtuutettujen avustajien ja parlamentin jäsenten välisiä häirintää koskevia valituksia käsittelevän neuvoa-antavan komitean toimintaa; kehottaa tehostamaan häirinnän ehkäisemistä käsittelevän neuvoa-antavan komitean toimintaa, jotta voidaan vahvistaa sen myönteisiä toimenpiteitä ja välttää näihin merkittäviin komiteoihin kuuluvien jäsenten eturistiriidat, ja perustamaan erillisen seksuaalista häirintää käsittelevän komitean, jossa on mukana lainopillinen neuvonantaja ja lääkintähenkilöstön edustajia, tutkimaan virallisia tapauksia, pitämään yllä luottamuksellista rekisteriä ajan mittaan ilmenneistä tapauksista ja hyväksymään parhaita menetelmiä nollatoleranssin varmistamiseksi toimielimen kaikilla tasoilla;
19. kehottaa parlamenttia antamaan täyden tukensa uhreille, jotka nostavat kanteita Euroopan parlamentissa ja/tai paikallisen poliisin kanssa, käynnistämään tarvittaessa kiireellisiä suojelu- tai suojatoimenpiteitä ja panemaan täytäntöön henkilöstösääntöjen 12 artikla kaikilta osin, samalla kun varmistetaan, että tapaukset tutkitaan perusteellisesti ja kurinpitotoimenpiteitä sovelletaan;
20. kehottaa parlamenttia varmistamaan, että sovelletaan vahvaa ja tehokasta toimintasuunnitelmaa, jolla edistetään ehkäisemistä ja tukea, ja järjestetään kaikille henkilöstöön kuuluville ja parlamentin jäsenille pakollista koulutusta kunnioituksen ja arvostuksen merkityksestä työpaikalla, jotta voidaan varmistaa, että nollatoleranssista tulee normi; sitoutuu järjestämään jäsenten ja hallinnon yksiköiden kanssa valistuskampanjoita, joissa keskitytään erityisesti heikoimmassa asemassa oleviin ryhmiin, kuten harjoittelijoihin, valtuutettuihin avustajiin ja sopimussuhteisiin toimihenkilöihin, ja perustamaan komission esimerkin mukaisesti luottamuksellista neuvontaa antavien henkilöiden verkoston, joka tukee uhreja;

o

o o

21. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman Euroopan parlamentille, kansallisille parlamenteille ja hallituksille, neuvostolle, komissiolle sekä Euroopan neuvoston parlamentaariseen yleiskokoukselle.